בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', י"ח באדר א' תשס"ה (27 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

"טובים השניים מן האחד..." [קהלת ד' 9] [I]

לא תמיד...

השנה אנחנו חוגגים פעמיים חודש אדר – **אדר א'** [ראשון] ו**אדר ב'** [שני]. וזאת, כיוון שהשנה היא שנה מעוברת. אך, מדרך הטבע, אנחנו מעריכים יותר דבר שיש רק אחד ממנו.

בהפטרה שקראנו אתמול [מלכים_א י"ח 20-39] לאחר קריאת פרשת השבוע בתורה, למדנו על מבחן בו עמדו עם ישראל בזמן השופטים, לפני תקופת בית המקדש הראשון, [בשנים 2488 – 2928 לבריאת העולם [1272- - 832- למניינם]]. אליהו הנביא כינס את נביאי בעל אל הר הכרמל וקורא להם: "... **עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים – אם ה' האלוקים לכו אחריו, ואם הבעל לכו אחריו, ולא ענו העם אותו, דבר.**" [שם שם 21] אומר על כך המהר"ל ב"**נצח ישראל**": "בשעה שנטוש מאבק בין **האמונה** ו**הכפירה**, חייב כל אדם מישראל לנקוט בעמדה ברורה, אם לכאן או לכאן. עליו לדעת לאיזה מחנה הוא משתייך ובמי הוא תומך. אין כאן מקום לדרך-ביניים ולפשרה. כאן אי אפשר לצאת ידי חובה שני הכיוונים המנוגדים, כי אם מן ההכרח לקבוע ברורות, אם מעובדי ה' הוא, או – להבדיל – מעובדי הבעל. אלה הפוסחים על שתי הסעיפים מסוכנים הם במאבק יותר מעובדי הבעל הגלויים... לפיכך, כאשר יצא ירבעם בן נבט במלחמה גלויה נגד בית המקדש והעמיד את עגלי הזהב בבית-אל, ואף הרג את אלה שעלו לרגל לירושלים – לא באה גלות בימיו, כי אם **דווקא** בימי הושע בן בארי, אשר הסיר את המשמרות שהעמיד ירבעם בדרכים [בט"ו באב – וזו אחת הסיבות שאנו חוגגים ביום ההוא] ואמר: "**לאיזו שירצו יעלו**" [סוף מסכת תענית] – הרשות נתונה לבני ישראל לעלות לרגל לכל מקום שירצו, אם לירושלים ואם לבית-אל; הוא נקט בדרך ביניים ותמך בשני הכיוונים גם יחד. והנה – דווקא בימיו בא שלמנאסר מלך אשור והגלה רבים מבני ישראל." [ר' מלכים_ב' י"ח]

יריב גלוי אפשר לנצחו ואיננו מסוכן כל-כך, ואילו הפשרן המסכים עם שני הצדדים ופוסח על שתי הסעיפים – הוא מסוכן מאד ומביא לידי גלות...

במובן מסויים יש בחיזיון שעל הכרמל סגירת מעגל שהחל למרגלות הר סיני. במדבר סיני, נשמעה בחלל הקריאה הקשה "**אלה אלוהיך ישראל** [**אשר העלוך מארץ מצרים.**"] [שמות ל"ב 4], ולמרות שהתפלל משה וביער את העגל ואת העובדים והמחוללים סביבו, עדיין תיקון שלם לא מצינו. עדיין לא באה קריאה מתקנת כנגדה.

רק משהדהדו שאגות העם ברכס הכרמל, "**ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים**" [מלכים_א' י"ח 39] – או אז כמו בא העניין על תיקונו.

קלקול שהחל באש של מטה שיצרה את העגל ("**ואשלכהו באש**", אמר אהרן הכהן למשה אחיו, "**ויצא העגל הזה**" [שמות ל"ב 23], בא על תיקונו באש של מעלה האוכלת את קרבנות הפרים בהר כרמל.

[י. שביב – בין הפטרה לפרשה]

"**לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה.**" [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', י"ח באדר א' תשס"ה (27 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחר, בע"ה, נסתכל אל הצד השני של המטבע...

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל